

Prihodnost Jeruzalema

173. Gospodova razmišljanja ob pogledu na Jeruzalem. Sodba nad Jeruzalemom

1 V eni uri smo poobedovali, vstali od mize in se takoj odpravili ven; zlasti ob večerni svetlobi je bil zelo lep razgled proti vzhodu, kar nam je prišlo zelo prav pri pomenkovanju.

2 Ko smo tako opazovali veliko, daleč razprostranjeno mesto z njegovimi številnimi palačami, je Lazar rekel: »Koliko ljubkega sijaja se vendar skriva v tem velikem mestu! In pri tem kakšna sramota v tistih ljudeh, ki naj bi morali biti vsem dober zgled!

3 Tu spodaj stoji tempelj, za katerega je gradivo zbiral že David kot mož po Božjem srcu. Salomon, njegov sin, ga je sezidal, da bi se vse judovsko ljudstvo ob določenih časih zbiralo v njem in častilo Boga. Kdo pa zdaj zahteva čast od ljudi? Oh, že dolgo ne več Bog, temveč bedni farizeji, pismouki in veliki duhovniki! Stara, čudežna skrinja zaveze je že pred skoraj štiriindvajsetimi leti prešla v arhiv jalovih nemočnih relikvij, nova pa je tudi mrtva in nima nobene moči več; toda kljub temu ji slepi Judje darujejo še več, kot so kdajkoli darovali stari, resnični.

4 Iz tega prav lahko razvidimo, kako najbednejši templjarji obdelujejo ubogo, nedolžno ljudstvo, in da oni sploh ne verujejo v resničnega in edinega Boga, saj tako sramotno teptajo Njegove zakone, ki jih je oznanil po Mojzesu in vseh drugih prerokih, namesto tega pa ljudstvu na življenje in smrt nalagajo svoja nesmiselna pravila, in zato vanje ne more več verjeti noben razumen človek. O kakšna sramota! Vse vzdihuje pod neznosnim pritiskom večinoma templjarjev, in vendar nihče nima poguma, da bi tem očitnim sleparjem ljudstva pljunil v obraz in jim pokazal, kako zelo zločinsko ravnajo z ljudstvom.

5 Edino Ti, o Gospod, si ljudem odprl oči, da lahko zdaj vidijo, kako je s templjarji. Toda tudi to le malo koristi; kljub temu najdrznejše počnejo na tem svetu, kar hočejo, in nobena kaznovalna strela iz Tvojih oblakov ne trešči vanje! Ti, o Gospod, si zdaj sam na tej zemlji v telesni človeški podobi - pojav, kakršnega ni bilo vso minulo večnost in je milost vseh milosti, kar jih je Bog kdaj koli izkazal Svojim ustvarjenim bitjem. Tisoči in tisoči ljudi, med njimi celo številni pogani, priznavajo to z največjim veseljem in hvaležnostjo in ti tam spodaj slišijo, da z vseh strani veliki in mali glasno potrjujejo to sveto resnico. Toda namesto da bi to novico z vsem veseljem sprejeli kot povsem resnično, še preklinjajo ljudstvo, ki je to resnico živo sprejelo! Vprašam: Česa so potem vredni takšni zverinski ljudje?«

6 Jaz sem rekel: »Moj ljubi brat, ne razvnamaj se vendar toliko; saj vidiš, da ima vse na tem svetu določen čas in da starega cedrovega debla ne moremo prelomiti čez koleno kakor tanko palico! Glej, še več dni se nameravam zadrževati tu in bom učil v templju še polnih sedem dni. Za tistega, ki se bo hotel spreobrniti, bo to dobro; kdor pa bo vztrajal v svoji slepoti in iz nje v svoji hudobiji, bo izgubil življenje na dan sodbe,

ki bo izbruhnila nad Jeruzalemom in bo uničila vse stvarstvo.

7 Poglejte to veliko mesto! Resnično, niti kamen ne bo ostal na kamnu! Prosijo pa naj vsi slepi in noseče ženske, ki menijo, da na sabat ne morejo in ne smejo bežati, da sodba ne bi izbruhnila na sabat, kajti tedaj noben Jud ne bo preživel.

8 Toda preden bo prišla sodba nad te brezbožneže, se bo prej zgodilo še mnogo velikih znamenj na nebu in zemlji. Toda to še ne bo sodba in konec tega mesta; še bom čakal, ali se bo kdo poboljšal in spreobrnil. In če ne bodo upoštevali znamenj, bom potem dopustil veliko potrtost, da bi se ljudje hoteli spreobrniti k Bogu. Če pa tudi to ne bo koristilo, tedaj bom še pošiljal preroke, ki bodo s svojim silnim glasom, ki bo donel kot bojne pozavne, na vse štiri glavne vetrove skušali prebuditi resnično duhovno mrtve. Tisti, ki se bodo dali prebuditi k svetlobi življenja, bodo tudi vstali v večno življenje; tisti, ki se bodo ob tem klicu pozavne Mojih poslancev le prebudili v svoji jezi in srdu zoper Mene in zoper Mojo besedo, pa bodo vstali - toda ne v življenje, temveč v smrt zaradi sodbe, - in bodo zavrženi tja, kjer vlada večna tema v sodbi in tam bo zelo veliko jokanja in škripanja z zobmi.

9 Ko pa se bo pojavila sodba, tedaj naj beži vsak pravični! Kdor že stoji na strehi spoznanja čistih, božanskih resnic, naj se ne spušča več v hišo, da bi si vzel staro judovsko suknjo (nauki farizejev), temveč naj ostane na svoji novi svetlobni višini! In kdor je že na polju nove dejavnosti po Mojem nauku, naj se nikar ne vrača nazaj v staro domovino slepega in ničvrednega obredja, ampak naj ostane na svojem novem polju in ohrani si bo svoje življenje!

10 Zgodilo se pa bo, ko bo prišla sodba, da bosta dva v isti hiši; tedaj bo eden rešen, drugi pa bo propadel. Tisti, ki bo ravnal po Mojem nauku, bo rešen; kdor pa bo Moj nauk sicer poznal, ravnal pa bo po starem kvasu farizejev, bo propadel.

11 Prav tako bosta dva na polju in dve bosta mleli na enem mlinu; tudi tu bo eden sprejet v življenje in drugi puščen v sodbi. Zato se varujte starega kvasa farizejev; kajti resnično, s tem ne bo nihče ubežal sodbi!«

*Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6*